ꝛgar.ꝛ hoc pꝫ ex pͥn.vbi dixit in vltima volũtate.ar.ſ.
de teſta.cũ eſſ.q2 large codicilli ſunt teſtm̃.q2 mēt̃ teſta⸗
tio.xiij.q.ij.§.ſꝫ aliud.inſtit.de teſta.in pꝛi.ff.de iur.codi
cil.l.ↄficiunt.ꝛ.l.ab inteſtato.al's facile eēt ↄſtōem in hͦ
eludere.ꝛ dic idē de qualibet vltia volũtate.ꝛ q2 iſtud cri⸗
men eccīaſticũ eſt
potuit ꝑpa irritāe
teſtamēta laicoꝝ
ꝑ quei alios traſ⸗
ferebant bona.et
fiebat durioꝛ cōdi
tio excatoꝝ.erit ḡ
ꝙ euincē valebũt
ꝛ hr̃e.ſ.vt lit.pen.
eccia.i.in fi.hꝫ em̃
rōe huius crimis
iuriſdictiōem i ta
libus.ſ.de iud.no
uit.ſ.qui fi.ſint le
gi.per venerabilē
ſ.e.li.de foꝛ.cōpe.
c.vl.Quid ſi pꝛio
teſtamētum fecit
poſtea cauit.dixit
hic gat.ꝙ non fir⸗
mat per hoc teſta⸗
mētũ.q2 ab initō
ñ valuit vt.j.d re.
iu.non firmat.cũ
ſuis ↄcoꝛd.ſat̃ vi
det ſufficere ſi āte
moꝛtem cauit.cũ
teſtamētũ moꝛte
firmet.ſ.de celeb.
miſ.cum marthe.
nec ob.regula.nō
firmat que d ſolo
tractu tpis loqui⸗
tur vt ibi dixi

C
Cum ex eo ꝙ p̄dica
toꝛes mioꝛes ꝛ reli
gioſi ꝛ alij mēdican
tes ī ciuitatib⁹ caſtris
vill' aut alijs locis ad hitādũ
domos l'loca de nouo ſuſcipi⸗
unt ſeu olī ſuſcepta dimittũt
ſe ibidē ad alia trāſferētes di⸗
uerſa ſcādala qñqꝫ ꝓueniāt ꝛ
freq̄ntes clamoꝛes ad ſe.apo.
pferāt:nos ſup hͦ ꝓuidere vo
lentes hͦ ꝑpetuo ꝓhibem⁹ edi
cto ne deiceps aliq̄s l'aliq d p̄
dc̄is q̄buſcūqꝫ ſup hi ꝓuilegijs
muniti exiſtāt.q̄ ipꝰ ↄ tenoꝛeꝫ
ↄſtōis p̄ntis nullaten⁹ volu⸗
m⁹ ſuffragari in aliq̄ ciuitate ca
ſtro villa ſeu loco q̄cūqꝫ ad hi
tādũ domos l'loca q̄cūqꝫ d no
uo recipe ſeu hacten⁹ recepta
mutare.l'ea vēditōis pmuta
tōis donāt tōis aut cuiuſuis a⸗
lienatōis titl'o quocūqꝫ in ali
os trāſferre p̄ſumāt abſqꝫ ſe.
ap.lnia ſpāli.plenā ꝛ expſſam
faciēte d ꝓhibitōe h⁹ı mētōꝫ.

a C
Cum ex
eo mēdicātes nō p̄nt acquirere noua loca ad
hitādũ vel antiqua alienare vel mutare abſꝫ
ſpāli lnia pape.que d hac ꝓhibitōe faciat mē
tionē.in acq̄rentib⁹ tñ loca ꝓ heremitica vita ducēda ceſ
ſat ꝓhibitō.hic dicit.determiat āt hec dec.no.ſ.e.nimis.
ij.in ꝟ.ad hoc
b ¶ Mēdicātes.hi dñr mēdicātes q̄bus victũ tribuit i⸗
certa mēdicitas.ꝛ qui reddit⁹ aut poſſeſſiones ex regula
vel ↄſtōnibus habere ñ p̄nt.ſ.e.li.de reli.do.c.vno.ꝛ quo
ad caſum dec.nr̃e.in omib⁹ mēdicātib⁹ idē ius.ↄcoꝛ.ſ.e
li.de regula.ↄſtōnē.qui em̃ ſimilem cũ alijs vitam ſuſci
piunt.ſimilē ſentiāt in legib⁹ diſciplinā.ſ.de ſtatu mōa.
recolentes
c ¶ Ad hitādum.no.q2 de locis acq̄ſit̃ ad habitādũ tātũ
fit hic ꝓhibitō.ergo al's q̄ ad hitādũ bñ poſſunt loca ac⸗
quirere.ſed quomō ex quo ſunt mendicantes dic vt dixi
ſ.e.li.de reli.do.c.vno
d ¶ Scādala.bñ ḡ fecit hic ꝓuidēdo.q2 ſui officij ē ſcan
dala remouere.ſ.e.li.de of.le.c.i.
e ¶ Deinceps.futura igit̃ ↄphendit hec ↄſtō.olim eniꝫ
hic ꝓhibitũ licebat.vt.ſ.e.nimis.ij.ꝟ.ad hoc
f ¶ Suffraganei.ḡ papa pꝛiuilegiũ ſuũ reuocare mode
rari ꝛ in totũ tollere lꝫ decēat eius pꝛiuilegiũ eē māſurũ
j.de re.iu.decet.vbi de hoc
g ¶ Alienatōnis.intelligo etiaꝫ per quem ñ trāſferatur
dominium.cũ ſic large loquat̃ dicendo cuiuſlibet.ad idē
ſ.de reb⁹ ec.non alie.nulli.ꝛ.C.de re.alie.nō alie.l.ſanci⸗
mus.licet interdum ſumatur ſolum ꝓ eo cōtractu quo

ran ſfertur dominium.C.de fun.do.l.i.
h ¶ Mentōnem.ergo neceſſe eſt de iure cōi in reſcripto
fieri mētōnem.de quo dic vt.ſ.e.li.de ↄſti.c.i.in gl.que in
cipit.eſt contra
i ¶ Decernētes.hodie trāſgreſſoꝛes ſunt ipō facto excō
municati.per cle.
de peñ.cupientes.
i.rñſo

ſi ſec⁹ egerit irritũ decernētes
¶ Per hͦ tñ eis q̄ vitā duxerit
heremiticā ſeu ſolitariā eligē
dā d maioꝝ ſuoꝝ lnia q̄n cel⸗
las māſiōes ſeu hitacl'a i here⸗
mis ſiue loc̄ vbi ñ ſit hoiꝫ hi⸗
tatō de ꝓpinq̄ poſſint acq̄rere
ac mutare ñ itelligim⁹ infdēꝫ
¶ Inno.iiij.in ↄci.gñali lug.

V
De pꝛiuilegijs.
Volētes libtatem
quā nōnull' ap.ſe.
pꝛiuilegio exēptōis
idulſit.ſic itegraꝫ
obſuari vt illā alij ñ ifringāt
ꝛ ipi ei⁹ limites ñ excedāt.de⸗
claratōe irrefragabili diffini⸗
m⁹ ꝙ q̄tūcūqꝫ ſic exēpti gau
deāt libertate nihilomin⁹ tñ
rōe dlicti ſiu ↄct⁹ aut rei de q̄
ↄ ipos agit̃ rite p̄nt coꝛā loco
rũ oꝛdiarijs ↄueiri.ꝛ illi q̄ ad
hoc ſuā i ipos iurſdictiōꝫ put
ius exigit exercē.Nūq̄d ḡ ca⸗
rēt oio i his ↄmodo libertatꝫ
ñ vtiqꝫ.q2 nec coꝛaꝫ oꝛdiarijs

k ¶ Eligēdaꝫ.iſti
ſunt digni cōueni
enti honoꝛe.xvi.q
i.qui vere et pure.
ꝛ an tales ſubſint
ep̄o ibi nota ꝛ poſ
ſunt heremite al's
non religioſi here
ꝓpꝛiuꝫ.xix.q.ij.§.
ecōtra paulus.
l ¶ Lnia.ḡ no.ꝙ
religioſus mendi
cans de lnia p̄lati
ſui poteſt vitaꝫ he⸗
remiticaꝫ eligere.
ioan.an.
m ¶ De ꝓpinquo
de hoc.j.de ver.ſig.
c.penul.io.an.

n V
Volen⸗
tes.exē
pti vel
pꝛiuile
giati vt non tene⸗
antur niſi ſub cer
to iudicō rñdē ra⸗
tione delicti cōtra
ctus aut rei ſi hec
ſit inita vel ſita in
loco nō exempto
ↄueniuntur coꝛā
oꝛdinario ſed ratione domicilij non monaſterio pꝛiuile
giato.vt eius monachi a quocūqꝫ interdici ſuſpendi vl'
excommunicari non poſſint.ceſſat in illos oꝛdinarioꝝ
iuriſdictō quo ad illa.niſi illi monachi mitterēt ad pꝛi⸗
oꝛatus ſubiectos oꝛdinarijs.q2 tunc ēt licꝫ vtrobiqꝫ ſint
monachi oꝛdinarij ēt quoad p̄dicta illos iudicāt q̄diu
ibi manēt.hoc dicit hec dec.Determināt aũt hec dec.diffu
ſe no.vi.q.iij.c.vl.ꝛ.ſ.e.ti.ex tuarum
o ¶ Exceptōnis per que verba dicatur data exemptō vi⸗
debis.j.e.ti.ſi papa.ꝛ ꝓꝛie ap.ſe.eſt eximere.xvi.q.i.frat
ix.q.iij.nūc vero.ioannes an.
p ¶ Infringant.iſti ſeueritate eccleſiaſtica coercētur.ſ
e.q̄to.et papa ſolet talium pꝛiuilegia decurtare.ſ.eo.di
lecti.
q ¶ Excedāt.ſ.e.poꝛro.ꝛ.c.patētib⁹.ne pꝛiuilegiũ amit⸗
tere mereāt.xi.q.iij.pꝛiuilegiũ.ſ.e.tuaꝝ.limites ei trāſ⸗
grediēdi ñ ſunt.ſ.de ſepul.c.i.
r ¶ Aut rei.hec ꝟba ſi ↄct⁹ ſit initus vel maleficiũ factũ
in loco non exempto ꝛ res litigioſa nō exempta vt.j.pa⸗
tebit
s ¶ Ad hec.tria ſuperius enarrata.io.an.
t ¶ Nunq̄d ḡ.q2 videret̃ aliquib⁹ ꝙ ꝑ hoc exēpti eq̄parē
tur ñ exempt̄.vt indiſtincte poſſent coꝛaꝫ oꝛdinarijs cō⸗
ueniri.iō de hoc obijcit ꝛ ſoluit.ꝛ hoc dicere intēdit.ꝙ in⸗
diſtincte rōne domicilij ſunt exempti.vt iudex domicilij
nec ptātē hēat cognoſcēdi nec remittēdi.ꝛ tñ ille eſt vn⁹
modus ſoꝛtiēdi foꝝ.ſ.de fo.compe.c.vlti.itē ſi delictũ ↄ⸗
ctus aut res litigioſa ſunt i loco exempto gaudebũt exē

ꝑtione.ſi eni anglicus delinqueret boñ.nonne puniret ꝑ iudicem boñ.fingamꝰ ergo ⁊ equiparemꝰ anglicū exem‑pto.vt ſicut ille q̄ al's nō ē de iuriſditōe rōe delicti efficit de iuriſditōe.ſic exēptus.q̄ al's de iuriſditōe nō ē.rōe delicti de iuriſdictōe efficit.idē in cōtractu ⁊ re.

a ¶ Exēpto.dic hic Ber.ꝙ monaſterio exēpto eccl'ia cimiteriū domꝰ mōſteriū atria horꝛ aree.q̄ ſunt iuxta eccl'iam.intelligūtur exēpta.xij.q.i.neceſſaria.⁊.c.nulla.xvij.q.iiij.diffinimꝰ ⁊.c.id cōſtituimus.s.de imu.ec.c.i.⁊.de cēſi.c.i.

b ¶ Inſtituta.vt s.de here.ad abolēdā in fi.s.e.li.de ꝑben.c.i.de ſtatu regula.ca.vno in fi. Idē ſi capellas haberēt ñ exēptas.s e.ex ore.⁊.ca.cū capella.ſic.s.de conſue.cū inter vos.s de ſen.ex.nulli.⁊.j.e.auctoritate

c ¶ Et idipm.ſ.qꝺ dictū ē de exēptis.

d ¶ Illos.nō exēptos.ſꝫ puilegiatos tm̄ vt ſequit.

e ¶ Certo.iſtud ſoluit ꝯtrā de decre.s.de reſcrip.ad hoc q2 hic certꝰ iudex datus fuerat a papa ibi incertꝰ.quē iperator duceret eligendum ꝑterea ibi in modū reſcripti ⁊ iuris cōis facta fuit iterp̄tatio hic in modū gr̄e ⁊ ꝑuilegij.qꝺ etiā apparet ex titulo ⁊ ex littera q̄ ſeq̄t apo.priuilegio.

ipis dūmō ſit in loco exēptꝰ[a] o cōmiſſū delictū vl' ꝯtractꝰ inītus aut res litigoſa.nec vbi domiciliū hn̄t ſi aliqui deliquāt vl' cōtrahāt.aut res ipa ꝯſiſtat cōueniri poſſūt aliq̄tenus ſuꝑ iſtis necꝫ domiciliorꝫ pretextu locorū dioceſani.ſi vbi delinq̄rūt l' cōtraxerūt.aut res ipa cōſiſtit.illi cōueniant.remittēdi eos illuc vl' ipis vt illic rn̄deāt inīūgēdi hn̄t aliquā ꝑtātē. ſaluis nihilominꝰ caſibꝫ alijs i q̄bus eos epoꝝ iuriſditioni ſub eſſe canonica ꝑcipiūt iſtituta[b] ¶ Et idipm[c] decernimꝰ circa illos[d].q̄bꝫ vt nō niſi ſub vno certo[e] iudice teneant de ſe cōquerētibꝫ rn̄dere aplico ꝑuilegio ē cōceſſū. ¶ In eos[f] āt q̄bꝫ ne i9 ꝑdici ſuſpēdi vl' excōicari a quoq̄ꝫ valeāt.a ſede aplica ē indultū.ſicut ſūt religioſi q̄ꝫplures i quoꝝ ꝑuilegijs ꝯtinet ne q̄ſq̄ꝫ ep̄s vl' archiep̄s monaſterioꝝ ſuoꝝ monachos ꝑ vlla cā vllo ue loco interdicere ſuſpēdere vl' excōicare ꝑſumat ijdē ordinarij iuriſdictōez ſuā q̄ꝫtū[g] ad iſta vbicūq̄ꝫ illi fuerint penitꝰ exercere ñ poſſint.niſi forſā ipi monachi ad monaſteria ꝑora‑

f ¶ In eos aūt.iſtud quod ſequit intelligas ſane ſm determinatōem decre.j.e.ti.ne aliqui.

g ¶ Quātū ad iſta.ſ.interdictū ſuſpenſionē ⁊ excōicatiōnē.ḡ quātū ad alia ſalua manet iuriſditio.lꝫ ḡ iſta exercere nō poſſunt ordinarij.poſſunt tn̄ cauſas eoꝝ audire ⁊ iudicare.ſi ñ pareāt poterūt in poſſeſſionē mittere et ſimilia facere.

h ¶ Reſideāt.ad idē.s.e.q̄niā.⁊.c.cū capella.⁊ no.litteram.q2 ſi irent illuc cauſa viſitādi vl' cā ſolarij vl' vt viatores.illos quo ad iſta nō coercēt ordinarij. ff.de iudi.l.heres abſens.

i ¶ Depēdere.ꝯcor.s.e.li.de ꝑben.cū ſingula.⁊ ſi.de ꝑbē.extirpāde.§.q̄ vero.nec ob.decre.de elec.ꝯſtitutis.q̄ loquitur cū monaſteria nō ſunt annexa nec depēdētia.⁊ talis hēbit vocē in vtriuſq̄ꝫ ꝑlati electōe.ſi ē ꝯſuetudo.al's cōuētus eligeret.xvi.q.vi.c.vl.s.de elec.c.i.

k ¶ Quo ad ꝑmiſſa.ſ.ſuſpēſiōem excōicatōem.⁊ interdictū.⁊ intelligas hoc qn̄ ꝑoratꝰ ille tale ꝑuilegium nō hꝫ nec ex ſe nec ex ſupiori monaſterio,q2 ſi maiꝰ monaſteriū haberet ꝑuilegiū qꝺ monachi ſui ⁊ ꝑoratuū ſibi ſubiectoꝝ a quoq̄ꝫ excōicari nō poſſent ⁊c.tūc ſecus.

l ¶ Quādiu morātur.ergo poſt reuocatōez eoꝝ ep̄s quo ad ꝑdicta in eos iuriſditōe vti nō poterit.io.an.

m ¶ Cum de diuerſis.Curia romana hꝫ ſtudiū generale et eiꝰ ꝑuilegia hoc dicit.

tꝰ ordinarijs eiſdē ſubiectos vt vl' gerant illoꝝ regimē l' in eis tāq̄ꝫ ꝓprij locoꝝ ipoꝝ monachi reſideāt[h].fuerit deſtinati.tūc eni ⁊ ſi libe poſſint ad eadē monaſteria reuocare.ac tā illoꝝ q̄ꝫ ipoꝝ ꝑoratuum monachi reputent.cū nō ſit incōueniēs aliquē ſic vtrobiq̄ꝫ locuꝫ hr̄e monachū vnū alteri ſub eſſe monaſterio.vl' ab ipo noſcat depēdere[i] rōe tn̄ eorūdē ꝑoratū dicti ordinarij ſua iuriſdictōe in ipis etiā quo[k] ad premiſſa.q̄ꝫdiu[l] morant in illis licite vti pn̄t. ¶ Idē

C[m]Um de diuerſis mūdi ꝑtibꝫ mlti ꝯfluant ad ſedē aplicā q̄i[o] matrē.nos ad cōmunē[p] tā ipoꝝ q̄ꝫ alioꝝ oīuꝫ cōmodū ⁊ ꝓfectuꝫ ꝑna ſollicitudīe intēdētes vt ſit eis mora hꝰi fructuoſa.ꝓuidimꝰ ꝙ ibidē de cetero regat. ⁊ vigeat ſtudium iuris diuini ⁊ hūani.canonici videlicꝫ[q] ⁊ ciuil' vn̄ volumꝰ et ſtatuimꝰ.vt ſtudētes i ſcolis ipis penes ſedē[r] eādē talibꝫ ꝑuilegijs oīno libꝫtatibꝫ ⁊ imunitatibꝫ gaudeant.quibꝫ gaudent ſtudentes in ſcolis.vbi generale regitur

n ¶ Mūdi hn̄ dicit.q2 apoſtolicus totiꝰ orbis ē dn̄s.s.de fo.cōp̄e.ca.vl.et.s.in ꝓe.huiꝰ li.cū ſuis ꝯcor.

o ¶ Quaſi matrē ij.q.vi.ad romanā.xix.di.i memoriam.⁊ quaſi ideo dixit.quia eccleſia iam genitum natura gignit ꝑ gratiaꝫ.vnde debet dici renatus.iō dixit quaſi.quia mater ꝓprie q̄ parit.

p ¶ Communē.de lcteniꝫ lex eſſe cōmunis.iiij.di.erit aūt.⁊.s.in ꝓe.huius libri.

q ¶ Videlicet.iſtꝺ poſſet venire expoſitiue ad vtrunq̄ꝫ.q.di.diuini.i.canonici.humani.i.ciuilis.ſed melius ē ꝙ veniat expoſitiue tantum ad verbum humani.i.poſitiui.ſ.canonici ⁊ ciuilis.qꝺ dicit diuini intelligas.proprie de ſacra pagina.

r ¶ Sedem eandē nunquid intelligemus quod hic de ſe.apo.dicit late.vt comprehendat etiam loca vicina per duas dietas legales.ꝑut dicitur.s.e.li.de preben.ꝑſenti.non credo.ſed intelligam per ſedem ciuitatem vel locum.vbi eſt curia cū ſuis ſuburbijs tantum.ad hoc.j.de ſen.ex.ſi ciuitas.al's ſequeretur ꝙ curia vel ſtudio exiſtente boñ.ſtudentes imole vel mutine gauderēt vel priuilegio.quod eſſet abſurdum.s.de clerico.non reſi.tue prorogatio igitur illius.decre.preſenti.ſuum ſpecialem caſum conſtringat et puto ꝙ viterbieñ.ſtudens viterbij veniente curia et permanente.gaudebit hoc priuilegio.ſed curia recedēte ceſſabit gaudere.ſicut ⁊ ego ſtudens boñ.gaudeo priuilegio ſtudij.⁊ ſi cras tolleretur bono.ſtudium vel eius priuilegia gaudere ceſſarem.non ob.predicta decre.preſenti.§.ſane.quia ibi odium hic fauor.⁊ horum diuerſa eſt ratio.j.de regu.iur.odia cum ſuis concordantijs. Si vero aliquis exiſtens in curia pro impetratione facienda vel vbi procurator vel aduocatus exiſtens in fraudem ſcholas intraret.vt huius conſtitutionis beneficio gauderet.fraus ſibi ñ ꝓderit.s.de renū.c.ij.cū ſuis ꝯcor.ſicut nec vere cā rei publice abeē dr̄.q̄ cā ꝓprij ꝯmodi i legatōe

eſt.ff.ex q̃b[9] cauſ maiores.l.ñ vete.ꝛ facit q̃d ibi no.ꝛ q̃d no. moderni de magiſtris.c.vl.

a ¶ Integre. quotidianis diſtributõib[9] exceptis.s.de magiſtris.c.vl.s.de pb.l.ꝫ.ille em̃ ñ dant ẽt pñtib[9] q̃ ñ intereſſunt diuis.s.e.li.de cle.ñ reſi.c.vno.nec itelligas ꝙ d̃ iure cõi exñtes in ſtudio pcipiãt corp[9] pbende. ſaluo q̃d de ſacra pagina dicimus.ſꝫ hic intẽdit dicẽ ꝙ ſi ex diſpenſatõe ꝯſuetudie vel ſtatuto eccleſie exiſtẽs i ſtudio põt pcipe prebendã. hoc poterit ſtudendo i curia.

ſtudiũ ac recipiãt itegre[a] ꝓuẽtus ſuos eccĩaſticos ſicut illi.

¶ Alexan. quartus

Abbates[b] quos ap. ſedes in exhibitiõe bñdictõnis ſup ꝓpl'm ſpãli priuilegio inſigniuit.i eccĩjſ q̃ ad eos ptinẽt pleno[c] iure qñ i eis diuina officia celebrãt pñt poſt miſſaꝝ ſolẽnia ꝛ veſptinas ac matutinas laudes bñdictõẽꝫ ſolenẽ[d] ſup ꝓpl'm elargiri. ¶ Alibi[e] aũt publice aut p vias ciuitates caſtra ꝛ villas populis ꝛ plebibꝫ bñdictiõꝫ facere vel iptiri ñ valeãt niſi h̃ eis expſſo[f] ap̃lico priuilegio ſit cõceſſum. ¶ Nec eis licitũ ſit alijs q̃ꝫ mõaſterioꝝ ſuoꝝ ꝯuerſis ꝛ q̃ ad alia ꝯuolauerit[g] ꝛ in quos eccĩaſticã ꝛ q̃ſi ep̃alẽ[h] iuriſdictõnem obtinent. primã clericalem conferre tonſurã[i]. niſi eis id competat ex plẽo p̃ſtate ſedis indulto[k].

¶ Idem

b Abbates. dicit quõ intelligat priuilegiũ q̃d habent q̃dã abbates de ꝓpl'o bñdicẽdo ꝛ quib[9] poſſint abbates ꝯferre tõſuram.io.an.

b ¶ Abbates. licꝫ hic de abbatib[9] exprimat idẽ intelligo de prioribus archiphr̃is. vel alijs quib[9] hoc priuilegium ꝯceſſuꝫ eſſꝫ. cũ eadẽ ſit rõ. iſta aũt decr̃.oliꝫ inter extrauag. incipiebat qm̃ nonnulli

c ¶ Pleno iure. ſ. in ſpũalibus ꝛ tẽporalib[9].s.e. cuꝫ ꝛ plãtare.§.in eccleſijs.ꝛ.s.c.qm̃ per confeſſionem

d ¶ Solẽnem. ſ. quam facĩt epi ſolenniter dicẽdo Sit nomẽ dñi bñdictũ ꝛc̃. q2 priuatam bñdictõꝫ exhibẽt ẽt pbr̃i ſimplices.xcv.di.c.ecce ego dico

e ¶ Alibi. ſ.extra eccĩas ſibi pleno iure ſubiectas.

f ¶ Expſſo. q̃ꝫ tñcũqꝫ ergo general'r loquat priuilegium hoc nõ poterit niſi id in priuilegio ſit expſſum ꝛc̃.ſi.s.eo.li.de here.inquiſitores

g ¶ Cõuolauerint. vt ibi ꝯuertant ꝛ fiant monachi.

h ¶ Quaſi ep̃alẽ. hic dicit. q2 vere ep̃alẽ hẽre non poſſꝫ.ſ. vt poſſꝫ criſmare ꝛ alia facere que ſunt ep̃alis ordinis. ſi igit abbas in prochia ſua vel alio loco hꝫ iuriſdictõnem in ſpũalibus q̃d al's de iure dꝫ hẽre ep̃s ẽt puros laicos. nec ꝯuerſos nec ꝯuertẽdos poterit clericare. al's non. ſic em̃ ep̃s laicum nõ ſue iuriſdictõis ordinare nõ põt abſꝫ lnĩa ſui epi.s.e.li.de tem.or.c.vl.ſic nec iſte abbas talem poterit ordinare

i ¶ Tonſurã. ꝯfertẽ i p ipam clerical' ordo.s.de eta.et q̃. cum ꝯtingat.ꝛ hoc intellige ſm̃ determinatõẽꝫ illi[9] de abbate bñdicto ꝛ pbr̃o. ſaluo eo q̃d hẽs de ſup.neg.p̃.c.i.ꝛ pñt tales abbates ꝯferre ẽt ſupiores ordines vſqꝫ ad lectoratũ incluſiue.lxix.di.c.i.ꝛ in p̃di.c.cum ꝯtingat

k ¶ Indulto. puta q2 hñt priuilegiũ ꝙ quoſcũqꝫ ẽt non ſubditos volẽtes ab eis ordinari clericare ꝛ ordiare poſſint. tenor ẽt priuilegioꝝ ſuabitur.s.e.porro

l Auctoritate. exẽpti in locis ñ exẽptis oratoria vel capellas ſine dyoceſanoꝝ lnĩa ꝯſtruere non pñt nec in exemptis ſine lnĩa pape nec pñt exẽpti aſſumere cãs ꝓprias ſuoꝝ liberoꝝ hominuꝫ in ſe. ẽt ſi illi ſint ſui cenſuales. hoc dicit

m ¶ Oratoria. oratõia dñt eſſe id quod verbum ſonat. xlij.di.c.vl.ꝛ pe.ꝛ iſta publica oratoria ſine dyoceſanoꝝ lnĩa nõ ꝯſtruẽt in loco ñ exẽpto. et de his oratorijs hẽs s.de cenſi.c.vl.s.e.ti. patẽtib[9].ꝓpriuatim aũt orare i domo ſua cuilibet lꝫ non erigẽdo ibi altare nec miſſaꝫ celebrando

Auctoritate[l] ſe. apo. de fr̃m nr̃oꝝ ꝯſilio ſtatuim[9] ꝙ oratoria[m] vel capellas i loc̃ ñ exẽptis[n] ſine dioceſanoꝝ locoꝝ ipoꝝ lnĩa exẽpti ꝯſtruere ñ pſumãt neqꝫ i ſic ꝯſtructis[o] nec tpe intdci[p] caſibus expſſis in iure duntaxat exceptis[q] celebrẽt vel faciãc celebrari diuina ¶ Quod ſi tlia pſũpſerint ab his p locoꝝ ipoꝝ ordiarios ꝯpeſcãt[r] ꝛ ſi q̃s ꝓpt h̃ exẽptoꝝ ipoꝝ ꝯſuatores i eos ſnĩas ꝓtulerit illas penit[9] reuocam[9] ¶ Inhibem[9] ãt iſup ne in locis ẽt exẽptis h̃ ipi exẽpti facere audeãt niſi ſup his lnĩam l' priuilegium hẽant ſe. ap[t]. ſpãle. ¶ Cãs[v] q̃ꝫ ſiue lites ꝓprias[x] ſuoꝝ hoĩꝫ liberoꝝ[y] q̃ vicꝫ tãtũ ad ipos homĩes pertinẽt[z] ijdẽ exẽpti ſuo noĩe ſiue vt actores ſiue vt defenſores aliq̃tẽ[9] ñ aſſũant ẽt ſi ſint ipſi dñi hoĩes cẽſuales. cũ id neq̃q̃ licitũ ſit eiſdẽ ¶ Clem̃. iiij.

n ¶ Non exemptis. ſicut enĩꝫ ñ angelicus in ciuitate bonoñ. vellꝫ eccĩaꝫ erigere hoc nõ poſſet ſine dyoc̃. lnĩa ſic nec exẽpt[9] hita compatõe vt dixi s.c.i.ad idẽ.de conſe.di.i.nemo edificet.in auc.de ec.ti.§.ſi quis aũt voluerit.coll'.ix.in auc. vt nullus fa.ora.do.col.v.

o ¶ Conſtructis. tolle quod eſt.j.celebrent. vel faciãt celebrari

p ¶ Interdicti hodie religioſi ẽt exempti violantes generale iterdcm̃ q̃d ſuat mater eccleſia ipſo iure excommũicati ſunt p cle.de exceſ. pla. ex frequentibus

q ¶ Excepti.s.e.vt priuilegia.ꝛ.c.ꝙ nonnullis.s.de ſent. excom. permittimus. hodie dic vt.j.de ſentẽ.excommu.c. vltimo

r ¶ Compeſcantur. ecce ergo ꝙ exemptus ꝓpter delictuꝫ in loco non exempto commiſſum ſubeſt ordinario. ſup c.primo

s ¶ Reuocamus. conſuatores em̃ priuilegioꝝ ad hunc caſum iuriſdictõnem ſuam extendere nequeũt. cum ſe ad hunc caſum priuilegia non extendant.s.c.i.nec ſe intromittere poſſunt niſi de manifeſtis iniurijs.s.e.lib.de of.dele.c.i.ꝛ vl.

t ¶ Sedis ap. q2 ſicut ep̃s eſt dyo. in loco non exempto vt.s.ſic ꝛ papa eſt dyo. in loco exempto. puto tamen ꝙ hoc caſu ſufficeret licentia legati de latere.ar.j.de ver.ſig. veniens in prin.ꝛ.s.de elec.ſi abbatem.et ad hoc facit q̃d dixi.s.de elec.cupientes.circa princi.in glo.in hoc caſu.

v ¶ Cauſas quoqꝫ. ꝛ facit iſte.§.ad ea que no. ino.ꝛ hoſt. s.de ap.dilectis

x ¶ Proprias. palam eſt illam ꝓpriam cauſam eſſe cui[9] damnum vel emolumentum ad aliquem ſuo nomine pertinet.ff.quando ap.ſit.l.ij.q.vi.biduum.ꝟ.palam.

y ¶ Liberorum. in ſeruis enim ſecus et in hoc nulla dubitatio.

z ¶ Pertinẽt. dicebãt ino.ꝛ ho.in p̃di.dec.ꝙ ſi aliquis turbat cultorem agri mei vel colonos meos ꝯ illum datur mihi vtile interdictum vti poſ.ꝛ ẽt actõ iniuriaꝝ ſi in iniuriam meã illud factũ ſit.ar.ff.de vi ꝛ vi.ar.l.vi fac.ff.d. act.ẽp.ꝛ vẽ.q̃ pendẽte.ꝛ.ff.depoſiti.l.i.§.ſi q̃s tabulas.de

furto tñ eis facto dñs agit. ſibi em̄ ſubditi iputēt q̄ non bñ cuſtodierūt. nec iniuriaꝝ ſi ñ ſit factū i iniuriā dñi. ſꝫ ꝓpter ſpāle odiū ſubditi. ⁊ iſtō habuerūt ꝑ idubitato. ꝙ dñs in iudicio noīe ſubditi agere ñ p̄t vt ei ſatis fieret. cū nec iſtud. eius p̄ncipaliter interſit. nec eius ſit ꝓcur. a
hoquin eadē rōne
ius ſubditi remit⸗
tere poſſet. iſti aūt
exēpti forte vt diu
rnorē cāꝫ aduerſa⸗
rioꝝ illoꝝ ſuorum
hominū redderēt
aſſumebāt i ſe cāꝫ
vt actores vel rei.
qđ nō lꝫ eis. ēt ſi il
li ſint eis cēſuales
id eſt certū cēſum
ſoluētes. qꝛ nō ꝓ⸗
p̄t id ſūt ipſoꝝ ſui
a ¶ Nec aliq. p̄ui
legiuꝫ pa⸗
pe ꝙ quis
excōicari ſuſpēdi l'
interdici nō poſſit
nō extēdit' ad ſen⸗
tentias ordinario
rū. niſi tale p̄uile⸗
giū ſit cōceſſum re
gibꝫ reginis vl' ip⸗
ſoꝝ filijs l' religio⸗
ſo loco vel ordini.
hoc dicit. ⁊ oli de⸗
cre. iſta; extraua⸗
gans erat ⁊ incipi⸗
ebat. qꝛ ꝓ q̄litate
alſ qm̄.
b ¶ Cuiuſcūqꝫ. ĩ.
moderabit' iſtud
verbum
c ¶ A quocūqꝫ. in⸗
telligas niſi a pa⸗
pa vl' legato d̄ late
re. ĩ. de ꝟ. ſig. veni⸗
ens. i. rnſo. ⁊ hoc
idem p̄uilegiū itel
ligunt' hr̄e hi qui
ſunt recepti in ſpā
les filios romane
eccle. ſi aūt in ſpe⸗
ciales ſubiectos
tūc ſunt exēpti. ĩ.
eo. ſi papa. §. ſil' r.

Nec aliq̄ de indultis apoſtolicis ↄfidētes alios ↄfidēti[a] in ſuo iure moleſtēt. ⁊ ordinarioꝝ iuriſdictiōeꝫ cōtēnant parit' ⁊ eludāt oēs indulgentias ⁊ p̄uilegia q̄buſcūqꝫ ſingularibꝫ ꝑſonis eccl'iaſticis vel ſecularibꝫ. cuiuſcūqꝫ[b] ſint p̄eminētie dignitatis ↄditōis aut ſtat'. ꝙ interdici a[c] quocūqꝫ vl' excōicari nō poſſint. nec terre l' eccleſie ipoꝝ eccl'iaſtico interdicto ſupponi ſub q̄cūqꝫ forma verborū ↄceſſa[d]. illis ꝑ q̄ regibꝫ ⁊ reginis eorūqꝫ filijs[e] necnō ⁊ religioſis q̄buſcūqꝫ nō ꝑſonaꝝ tm̄ ſed ordinū p̄uilegiatoꝝ vl' locorum rōe[f] in hoc imunitas hmōi cōcedit'. dūtaxat exceptis de fratrū nr̄oꝝ cōſilio ad ordinarioꝝ ſentētias ⁊ ꝓceſſus edicto ꝑpetuo ꝓhibem' extēdi. ¶ Idē.

Vt apoſtolice[g] ſedis benignitas. q̄ nōnullis abbatibꝫ alijſqꝫ prelatis. quibꝫ nō cōpetit[h] ex ꝓpria dignitate. cōceſſit in eccleſiaꝝ[i] ſuaꝝ gloriam ⁊ honorē. ꝙ mitra ⁊ alijs pōtificalibꝫ vti poſſint. ꝓuideat ne inde ſcandala oriant' ſic tñ[k] ꝙ ipi p̄uilegiati ſuoꝝ priuilegioꝝ nō fruſtrētur effectu. ⁊ ex maioritate ac decore maiori ornatuū maioritas appareat dignitatū[l]. de fratrū nostroꝝ conſilio p̄nti decreto ſtatuimus. vt abbates ⁊ alij q̄bus mitre vſus ē ab eadē ſede cōceſſus exēpti q̄dē in ꝓuincialibꝫ cōſilijs ⁊ ep̄alibꝫ ſinodis q̄bꝫ nōnulli eoꝝ intereē tenēt[m] mitris tantūmodo aurifriſiatis. nō tñ aureas vl' argēteas laminas aut gēmas hn̄tibus vti poſſint. nō exēpti vero ſimplicibꝫ[n] ⁊ albis ac planis vtant'. ¶ In alijs[o] vero locis exēptis ⁊ nō exēptis mitris liceat ill' vti ꝓut ↄceſſa eis ab eadē ſede indulta ꝑmittunt[p]. ¶ Boni. viij.

Cum ꝑſone[q] eccl'iaſtice tā religōſe q̄ꝫ ſeculares plura p̄ſumāt q̄ ipis i famiā[r] pariūt. ⁊ alijs iferūt leſionē[s] p̄textu exceptōis vl' libatatis. quā aſſerūt ſe hr̄e. ordinarioꝝ correctiōes ⁊ ordinatōnes ſubterfugiētes. ac eoꝝ forū ſiue iudiciū declinātes nos volētes ſup̄ hoc de ſalubri remedio ꝓuidere ſtatuimus. vt hi q̄ ſe aſſerūt ꝑ priuilegia ſeu indulgentias apoſtolice ſedis exēptos a locoꝝ ordinarijs requiſiti hmōi priuilegia vl' indulgētias q̄bꝫ ſe dicunt fore munitos. ipſis ordinarijs in loco cōgruo ⁊ ſecuro[t]. aut aliquibꝫ prudentibꝫ[v] viris omni ſuſpitione carentibus[x] ad hoc per dictos ordinarios deputatis

d ¶ Cōceſſa. tolle qđ eſt. ĩ. de fratrū noſtroꝝ ⁊c. redeas. ſ. illis ⁊ tolle qđ ē. ĩ. dūtaxat exceptis ꝑ que ⁊c.
e ¶ Filijs. eſt ſi. qđ hēs. ſ. e. li. d̄ of. dele. c. vl.
f ¶ Ratōe. ſic ergo intelligat'. ſ. e. c. i. §. i eos ⁊ ſic nulla correctō. vt ille. §. loquat' de p̄uilegio ↄceſſo religioſis ñ propter ꝑſonā. ſꝫ ꝓpter locum vl' ordinē. vt ſi ordo p̄dicatorū vl' minoꝝ ſit in hoc priuilegiatus vl' monaſteriū ſancti pauli. ſi autē religioſ' aliq̄s ſue p̄rogatiua ꝑſone hr̄et hoc priuilegiū. ſecus eſſet.
g ¶ Vt apoſtolice ſe. inferiores p̄lati q̄bꝫ ꝑ priuilegium cōcedit' vſus mitre. ſi ſunt exempti. in ꝓuincialibꝫ ⁊ ep̄alibꝫ ↄcilijs vti poſſunt mitris aurifriſiatis. non habētibꝫ laminas aur gēmas. ⁊ ſi nō ſunt exempti. albis ⁊ plāis vtent'. in alijs locis vtant' vt idulta ꝑmittūt. eq̄ſſima fuit hꝰ decre. ꝓuiſio vt. ĩ. patebit.
h ¶ Nō ↄpetit. qꝛ ſunt ipi p̄lati inferiores ep̄is.

i ¶ Eccl'iaꝝ ſuaꝝ. idē puto ſi alicui inferiori p̄lato ꝑſonaliter. ꝓpter ipius ꝑſone p̄rogatiuā fuerit p̄uilegiū tale cōceſſū. qđ interdū cōtingit. vt. ſ. de p̄ſump. cū in iuuētute. vbi ꝓpter p̄rogatiuā ꝑſone ↄceſſū fuit ep̄o ornamētū archiepiſcopale.
k ¶ Sictū. ↄcor. ſ. e. c. i. in p̄n.
l ¶ Dignitatū. c. di. rōnis. hoc vult dicere. vehebat abbas ditiſſimus in hoc p̄uilegiat' ad cōciliū ep̄ale. hn̄s pulchriora ornamēta ⁊ mitrā ep̄o ita ꝙ ipe ꝑ inſpectōem ornatuū videbat' ep̄s. idē ĩ ꝓuiciali. ibi em̄ i ornamētis precellebat alios ep̄s. qđ ſatis erat indecēs ⁊ ſcandalizabātur ep̄i. ꝓuideri g̃ eq̄ter voluit. ita qđ ſcādalū tolleret. ⁊ p̄uilegiū aliqđ cōferret. Et nota qđ ñ ē pōpoſitate reſpuēdū. immo rōe defendēdū. ꝙ doctores togati variati ⁊ ornati icedāt vt ꝑ illa dignitas doctoratus appareat. ſed ſunt ſcholaſtici reprehendēdi qui ſibi veſtes doctoribus ſolum congruentes aſſumunt.
m ¶ Tenētur forte propter capellas non exemptas vel propter populum nō exemptū.
n ¶ Simplicibus vt non ſolum non habeant laminas vel gemmas. ſꝫ ēt nec aurifriſiatas
o ¶ Alijs. a ꝓuincialibꝫ ⁊ epiſcopalibus ſinodis ⁊ concilijs. puta cum celebrant in eccleſijs ſuis vel alienis.
p ¶ Permittunt. inſpiciendus eſt igitur tenor priuilegiorū ⁊ ſeruandus. ĩ. c. p̄ri. ſ. e. c. porro. 10 an.
q ¶ Cum perſone. In p̄ma parte demonſtrat quid iuris. cū q̄s ſolo p̄uilegio ſe dicit exemptum. In ſcđa ibi ſi aūt quid iuris. cum ſup̄ hoc p̄ſcriptōꝫ allegat. In tercia ibi; ꝙ ſi tales. q̄d iurꝫ cū allegat vtrūqꝫ
r ¶ Infamiā. ſ. ti. ꝑr. c. vno. ꝓuidēdū fuit. qꝛ crudeles erant negligēdo famā ſuā. xij. q. i. nolo
s ¶ Leſionē. metas. n. p̄uilegioꝝ ſuoꝝ ẜuare dn̄t. ſ. e. t. i.
t ¶ Securo. ad id. ſ. d̄ fi. iſtru. accepim'. vn̄ ſi loc' in p̄n. ñ ē ſecur' lꝫ p̄ti appellare. ſ. vt. lit. ñ ↄteſ. accedēs. ij. ſ. de ap. ex p̄te. i. ⁊. ĩ. d̄ ſe. ex. venēabilibꝫ. §. ⁊ b ipꝫ alia lr̄a ē ſe⸗
v ¶ Prudētibꝫ. ſ. de conſang. ⁊ affi. c. i. Cetero
x ¶ Carētibꝫ. iij. q. v. qꝛ ſuſpēi. vn̄ bonū ē ꝙ d̄ ipoꝝ ↄſeſu

infra terminū cōpetentē[a] p ſe q̄litate ipſoꝝ ordiarioꝝ vel delegatorū ſuoꝝ arbitrio moderādū[b] iuſto īpedimēto[c] ceſſante oſtē dere ac ad legēdū īte gralr̄[d] exhibere necnō de articul' de q̄buſ ɔtrouerſia fuit trāſcriptū tradere[e] teneant. ¶ Si aūt ad fundādā itētōnē ſuā ſup hmōi libertate ſolūmō[f] p̄ſcriptōnē canonicā[g] duxerit apponendā eiſdē ordinariis[h] vel delegatis ab eis viris prudētibꝫ n̄ ſuſpectis de p̄ſcriptōe hmōi[i] facere dēnt fidē. ¶ Qđ ſi tales priuilegio ⁊ p̄ſcriptōe aſſerāt ſe munitos[k] priuilegiū q̄dē ipm exhibeāt vt in p̄rio hmōi ɔſtōis articlo ſupiꝰ eſt expſſū. ¶ Et ſi priuilegiū exhibitū non ad plenū p ſe[l] ſufficiat ad exēptōnē ſeu libertatē hmōi ɔprobādā. ſꝫ tale ē qđ ſaltē cām p̄beat p̄ſcribēdi corā pſonis p̄dcis[m] annoꝝ[n] .xl. p̄ſcriptōꝫ teneātur pbare. p̄ſcriptōniſq; pbatōne pendente ¶ Lꝫ ordiariorū intentio de iure cōi fundet: tamē q2 de priuilegio qđ ſaltē cām p̄ſcribendi p̄bet faciūt fidē in libertatis vel exemptōnis poſſeſſione nō violēta[o] nō clādeſtina nec ɔceſſa p̄cario[p] de qua fidem corā eiſdē fecerit n̄ turbent[q] ¶ Si vero priuilegium p ſe ſufficiēs qn̄ ſolo puilegio ſe defendūt. vel ſaltē tale qđ p̄ſcriptōni canonice cām p̄ſtet: cum p̄ſcriptiōem allegāt non exhibuerint vt eſt dictū. cū d iure cōi[r] ordinarioꝝ intētio ſit fūdata ſua iuriſdictōe vti poſſint libere in eoſdem[s] donec d preſcriptōe canonica vt p̄miſſum eſt fecerint plenam fidē.

¶ Idem

Epiſcopoꝝ[t] ⁊ alioꝝ p̄latoꝝ querelis frequētibus ⁊ queruloſiſ clamoribus excitati p̄nti decreto duximus ſtatuēdū: ne aliq̄ ſeclares aut regulares q̄tūcūq; exēptiōis ſeu libertatis ſedis ap. priuilegiis cōmuniti[v] cuiuſcūq; ordinis religionis ſtatꝰ vel ɔditionis exiſtāt ſcient celebrēt vel faciāt celebrari diuina in ciuitatibus caſtris vill': niſi quatenus eis a iure cōcedit ſeu loc̄ aliis intdictis[x] ab ordiariis[y] ſiue delegat̄[z] iudicibꝫ vel a iure[a] aut excōicatos publice vel interdictos ad diuina officia[b] ſeu eccleſiaſtica ſacrmēta vel eccl'iaſticaꝫ

aſſumantur de offi. dele. ſuper queſtionum

a ¶ Cōpetētē. s. de dil'. c. i. alr̄s poſſet appellari vt ibi. ⁊ cōſiderāda ſunt circa hoc que halentur. s. de ap. cum ſit

b ¶ Moderādum. ſic. s. e. li. de ap. legitima

c ¶ Impedimēto. ſic. s. e. li. de ele. q̄ ſit. ⁊ c. cupiētes. §. q ſi. ⁊ c. cōmiſſa. §. i.

d ¶ Integraliter ne p̄cedētia vel ſequētia artēt articulum de quo ɔtēdit. ff. quēad. teſt. api. l. ii. §. diē. et a capite edēda ē rō. ff. de eden. l. argentarius. §. i. et. l. i. §. editōes. ⁊ §. edere nō vr̄. et approbat hic opi. inno. qui hoc qđ hic d̄r nōt. s. de fi. inſtru. ɔtingit. in fi. ⁊ ſ ꝓbatur opi. ho. qui ibi no. ɔtrium. ſ. q priuilegiū erat legendum ⁊ exhibēdū ſolū in illo. c. de q erat qđ. nā ſi totꝰ tenor legeret poſſet lectō dare litigandi materiā ſic editō quod eſt cōtra mētē ipſius decre. ɔtingit. q̄ dēt ꝟbis p̄ferri. de ꝟ. ſi. intellegētia. ſed nō ſtat huic ſꝫ prime rōni. nec ita ex ſimplici lectā oritur litigādi materia ſicut ex trāſcripto. qđ pluribꝰ diebus et noctibus vidētes ⁊ plegentes aduocati litigia inde ſumūt vt ibi. ⁊ lꝫ vtraq; opinio ſat̄ hēat eq̄tatem. prima tamen magis rōne ⁊ illo textu fulcitur. et ideo hic approbatur

e ¶ Tradere. ſed quare reꝰ pbare ɔpellit ⁊ edere ꝓpria inſtrumēta ɔ ſe. ɔ id. s. de pba. c. i. C. de eden. l. qui accuſare. dic q iſte priuilegiatꝰ ſiue agat ſiue excipiat hꝫ pbare ex eo q de iure cōi intētō epi eſt fundata. ⁊ q dicit de editōe locum hꝫ in priuata vel ꝓpria ſcriptura qua quiſ vſurus non eſt. porro in cōi vel ꝓpria ſcriptura qua quis vſurus eſt locū non hꝫ. qđ dic vt no. in p̄di. c. i. de pba. ⁊ s. d fide inſtru. g. ppetuꝰ. ⁊ ff. de edē. l. i. §. editōes. ⁊ in cle. de vſur. ex gradi. in glo. vide quod ibi

f ¶ Solūmō. q2 non ſimul allegāt priuilegiū ⁊ p̄ſcriptōnem. de quo in ſequēti. §. tractabir

g ¶ Canonicā. xl. ānoꝝ vt. j. ſequit cū titulo. qđ dic vt. s. e. li. de preſcrip. c. i. io. an.

h ¶ Ordinariis. mīꝰ eſt quō ordinarij cognoſcūt in cauſa ſua ɔ id. iij. q. iij. c. i. §. ne quis in ſua cā. in rubro et nigro. ſo. ordinariꝰ bn̄ cognoſcit de cā eccie lꝫ non de ꝓpria qđ dic vt no. ij. q. vij. ſi q̄s erga. de cle. male. c. i. ⁊ j. de pen̄. romana. Itē ordinariꝰ dicit ſuā eſſe iuriſdictōꝫ. ⁊ ſubditus hoc negat ⁊ bn̄ cognoſcit an ſui ſit iuriſdictō. s. de reſcrip. ſup lr̄is. ff. de iudi. ſi q̄s ex aliena. Sꝫ ad omnē ſuſpitionē vitādā meliꝰ vr̄ id expediri p delegatos vt ſeq̄t. s. de fo. ɔpe. ſi q̄s ɔ. ⁊ ff. de iuriſdi. o. iudi. l. pror

i ¶ Hmōi. canonica. ſ. nec pōt ſubdit̄ ol'ediam p̄ſcribere ɔ p̄latū. qđ dic vt. s. de p̄ſcrip. cū non liceat

k ¶ Munitos: et ſic allegāt hic duo ſil' audit' vt. s. d p̄ſcrip. audit̄. ɔ. e. t. veniēs. dic vt diri j. de reg. iu. nullus pluribus.

l ¶ Per ſe. ſine p̄ſcriptōne

m ¶ Predictis. s. i. ⁊ ij. rn̄ſo.

n ¶ Annoꝝ. xl. q2 minor n̄ currit ɔ eccl'iam. xvi. q. iij. quas actiōes. s. de p̄ſcript̄ de quarta

o ¶ Violenta. ſic poſſidētes cū pari dēant penā. g n̄ p̄mium. j. e. lꝫ. s. e. li de prebend. eum q xvi. q. i. legi

p ¶ Precario. ſic. s. de re. ſpo. olim. i. lꝫ eīm iſta ſit iuſta cauſa poſſidendi. nō dat tn̄ titulū p̄ſcribendi. ne ille qui p̄cario ɔceſſit ex libertate ſua il' liberalitatē recipiat ɔ naturā ɔctꝰ ff. de p̄ca. l. i.

q ¶ Turbent. hoc idem ſi ſolum priuilegium allegarent. vt pbat in ſequenti. §. in prin.

r ¶ Cōmuni. xvi. q. vij. omnes baſilice

s ¶ In eoſdē. no. q̄tus fauor priuilegio debet. eſt eīm priuilegiū ex ſe fauorabile ſꝫ p̄ſcriptō odioſa. s. de deci. tua. ⁊ c. ex pte. ⁊ dixi de hoc. j. de re. iu. odia

t ¶ Epiſcopoꝝ. interdicitꝰ eſt ingreſſus eccie regularibus vel ſecularibꝰ q̄tuis exempt̄ qui ſciēter celebrāt vel celebrari faciunt diuina in ciuitatibus vel locis interdict̄. niſi ſm̄ pmiſſionē iuris. vel excōicatos vel interdictos publice ad diuina officia ſacramēta vel ſepulturam admittūt. hoc dicit. Hodie aggrauata eſt pena. quod dic vt de ſepul. in cle. eos. ⁊ in cle. de ſentē. excom. ex frequentibus

v ¶ Cōmuni. de formis videbis. j. e. ti. ſi papa

x ¶ Interdict̄. vide cle. de ſen. ex. c. i.

y ¶ Ordinariis. ſic. s. e. ti. cum ⁊ plantare

z ¶ Delegat̄. delegati g interdicē p̄nt. ad idē. s. de off. dele. a ¶ Vel a iure. vt. s. e. li. de ele. vbi p̄icl'm ⁊ c. i. ⁊ c. ſane. ij §. ciuitas. ⁊ s. de cēſi. q̄uīs. ⁊ j. de pen̄. felicis. in fi.

b ¶ Officia celebrāās. p̄nte excōicato maiori excōicatōe vel interdicto n̄ eſt irregularis. j. de ſen. ex. is qui. vbi de b̄ interdū tn̄ lꝫ celebrare p̄ntibus interdictis. quod dic vt j. de ſen. ex. c. vl.

a ¶ Sepulturam. vide cle. de ſepul. eos qui

b ¶ A iure ſtatutas. ſic diuerſa ſunt narrata. ſic diuerſe ꝓuiſiones iuris ſi q̄ celebrāt in ciuitate caſtris vel vill' niſi ꝯētū eis a iure ꝑmittit̄ ꝯpeſcāt̄ ꝑ ordinarios. s. e. auctoritate. ſi celebrāt in loco interdcō vltra q̄ȝ a iure ꝑmittit̄ ſciēter. ſūt irregulares. j. de ſē. ex. is q̄. ſȝ ſi p̄ntib⁹ ex cōicat̄ celebrāt. ſec⁹ vt ibi ⁊. s. dixi

c ¶ Ingreſſum. ſȝ aduēte. q2 vt. s. dixi ſȝ q̄dā ex iſtis n̄ ſint irreglares. tn̄ ꝑ dec. iſtā ſunt vicini irregularitati ꝯhende. q2 ſi poſt hm̄ōi iterdcm̄ i ecclēſia celebrauerint vt p̄r⁹. irrgularitatē incurrūt. vt. j. de ſen. ex cō. is cui. Scire dēs ꝙ q̄dam hāc dec. ⁊ ei⁹ penaȝ dicūt locuȝ hēre tm̄ in exēpt̄ ⁊ ꝑ eis fac. q2 multo maiori pe̅a ſūt digni. qb⁹ cū plurimū honoris per iuſſiones p̄cipū eſt delatū repiūt̄ in crimie. C. d ep. ⁊ cle. l. pbr̄i. ⁊ e canonisata. v. q. vlt. pbr̄i. vn̄ dicat̄ hoc ſtatutū circa eos tm̄ ne priuilegio⁊ ꝓtextu flagicio⁊ creſcat audacia. C. de priuil. ſcol'. l. ij. li. xij. ſed ꝯrium credo. ſ. hāc dec. ⁊ ei⁹ penā hēre locū ēt in nō exēpt̄ ꝑ lrām que. s. dicit. ꝯtricum ꝗ. ⁊c. q. d. dec. iſta ꝙ vult ēt exēptos. nedū n̄ exemptos hac ꝯſtōne ligari. ad idem. s. de ꝓben. c. i. cum ſi.

d ¶ Contempſerint. ſic. s. de imu. ec. quoniam

e ¶ Ex exēptōem. Tria dicit hec dec. q̄ ſat̄ patēt. et emanauit declaratiue ad ea que no. ino. ⁊ ho. s. e. cum capella. ⁊ c. recepim⁹. ⁊ fuit ſumpta de extrauagāti inno. que incipiebat. ad perpetuam

f ¶ Ipa eccia. cum altero ſcḋm ea q̄ dixi ſcḋm b. s. e. c. i. ⁊ ſubintellr̄ exēpta ⁊ bn̄. pȝ per hoc. c. ⁊ ꝑ dec. illā. s. e. li. de p̄bē. ꝯꝗbus. i. ꝙ eximit ecciam cathedralem ne ſub generali vocabulo ecciaꝝ ciuitat̄ intelligat̄ exemiſſe oia ēt minora beneficia de eccleſia vt ibi dixi

g ¶ Non autem. ſubintelligitur exemptus ⁊c

h ¶ Curā hn̄t. vn̄ tales pbr̄i hn̄t inſtitu ab epis ⁊ intelligunt̄ eē perpetui. quia nequeūt abſq3 rōnabili cauſa et tunc ab epis amoueri. s. e. li. de capel. mo. c. vno. et hoc caſu ꝓpter hanc curam ⁊ populum non exemptum prelatus exemptus vadit ad ſynodum epiſcopalem. s. eo. ad apoſtolice

i ¶ Parrochiani. ſicut aliud eſt cler⁹ aliud eſt ꝑpl's. s. eo. ex p̄te. i. ⁊. j. de ſen. ex. ſi ſententia. i. rn̄. ſed huic. i. reſponſo videt̄ ꝯdicere. e. de ꝟ. ſig. cum clerici. vbi noīe eccleſie in cathedralis intelligit̄ ſolum capl'm non inferiores clerici vel ꝯuerſi. ſed ibi de iuramēto loquit̄ qḋ ſtricte intelligitur. nec extendit̄ ad ea de quibus non fuit cogitatum. s. de iureiu. c. penul. iuriſdictio autē ita pendet penes epiſcopum ⁊ capitulum ꝙ nō penes inferiores clericos. intelligat̄ ergo iuramētum ibi ſcḋm formam iu. ꝛis communis. ad idem. s. de iureiuran. ad noſtram. ij. s. de ꝟ. ſig. ſuper quibuſdam.

k ¶ Non autem eccia. bene ergo dixit io. ⁊ ber. qui no. s. de teſta. requiſiuiſti. in gl. hic reſpōdēt ſi qd legat̄ canonicis n̄ intelligitur legatum eccleſie per. l. ff. d rebus du. l. cuibus

ſepulturā [a] admittāt. ¶ Qui vero ꝯ p̄ſūpſerit p̄ter alias penas a iure ſtatutas [b] igreſſū [c] eccie ſibi nouerit intdcm̄: donec de trāſgreſſiōe h⁹ i ad arbitriū ei⁹ c⁹ ſn̄iaȝ ꝯtēpſerint [d] ſatiſfecerint ꝯpetēter ¶ Idez. Per exēptōȝ [e] eccie ꝯceſſaȝ ipa eccia [f] ⁊ ipi⁹ monachi l' canōici c̄l'ici ēt ⁊ ꝯuerſi ꝑpetuo ꝗ oblati: n̄ [g] āt eccie ei⁹ de pbr̄ q̄ ꝓchianoꝝ curā [h] hȝ q̄ ad ea q̄ ad curā eādē ꝑtinent nec ipi ꝓchiani [i] ēt itelligūt̄ exēpti ¶ Vez ſi canōici alicui⁹ eccie eximāt̄: ipi ſoli cāonici n̄ [k] aūt eccia vel alij ei⁹ c̄l'ici ſūt exempti ¶ Si āt c̄l'ici cuiuſuis eccie eximāt̄: tūc tā canōici ꝗ alij [l] clerici eximūt̄. n̄ tn̄ eccia niſi aliud in exemptōis priuilegio exprimat̄ ¶ Idē. Si papa [m] i aliq̄ priuilegio l' ſcripta n̄ ſcā p̄ncipaliter [n] ſup donatōe vel ſentētia exēptōis ſeu ēt libertat̄ aliquā ecciaȝ ad ius ⁊ ꝓprietateȝ ro. ec. ꝑtiere l' ꝯſilia ꝟba narret. n̄ ꝓpt h' illi⁹ eccie exēptio ē ꝓbata [o] niſi d libertate alit doceat̄ ¶ Si aūt eccie l' mōaſterio exēptōis priuilegiū ꝯcedēdo l' ſup ipi⁹ exēptōne ſn̄iando cū de ipius exēptiōis negocio ageret̄: aſſerat [p] ipam ecciaȝ fore exēptā aut eā iuris beati petri exiſtere ſiue ad ius ⁊ ꝓprietatē ro. ec. [q] vl' ad ro. ec. ſpēal'r aut ſine medio [r] vl' ēt ſimpl'r ꝑtinere ꝑ hoc plene dȝ exempta hm̄ōi eccia iudicari. cū ei iure cōi oēs eccie ꝑ orbē diffuſe ad ro. ec. ꝑtineāt ſi id alicui cōcedat̄ eccie vel de ea ꝑ ſn̄iam iudicet̄. ex h' ipius ꝯprobat̄ exēptio vt priuilegij nihil al's allatura conceſſio ei cui conceditur. et ſententia nullum aliter datura ſubſidium eccleſie pro qua fertur prerogatiuam: cum verba aliquid operari debeant [s]: conferat

l ¶ Alij clerici. ſed nunquid per hoc erunt exempti cōuerſi et oblati nō clerici. argu. ꝙ ſic. xij. q. i. duo. Cōtrarium credo ꝑ hoc c. quod ſtricte ſumit verba priuilegiorum exemptōnis vt ſonāt. ⁊ q2 non reperit de cōuerſis ⁊ oblat̄. vt s. i. reſponſo. qḋ ſi voluiſſet intelligi expreſſiſſet. e. de deci. ad audientiam. ad idem. s. de ele. ex eo ꝙ

m ¶ Si papa in aliquo. formas priuilegiorum ponit hec decre. quarum quedam exemptōnem conferunt quedam non. ⁊ de hoc no. per inno. ⁊ ho. s. e. recepimus. ⁊ ꝑ ho. s. e. cum capella.

n ¶ Principaliter. puta impetrat litteras prelatus ſup reuocatione rei eccleſiaſtice male alienate. quibus dicit̄ conqueſtus eſt nobis. t. prelatus talis eccie nobis immediate ſubiecte ꝙ predeceſſor eius ⁊c. vnde talia verba ſolemus vocare narratiua non aſſertiua. vnde. j. ſequitur. talia verba narret. ad hoc bene concor. iij. q. vi. hoc quippe ⁊ quod ibi no. in. i. glo.

o ¶ Probata. ꝯtra videtur quod no. ber. s. de cenſi. cum olim. in prima glo. vbi dicit. ꝙ ſtatur publice ſcripture i qua continetur de finibus e parui. licȝ illa ſit facta ob aliud. ſed illud habeat locum in ipa ꝓbatōe finium que ſit per argumentum. e. de ꝓba. cum cām. ⁊ cui iure cōe n̄ eſt contrarium. ſȝ hic ius cōe eſt ꝯriū. ⁊ ſeqren̄t̄ hoc cāu plene ꝓbatōnes. ⁊ ideo ſecus

p ¶ Aſſerat. no q2. s. dixit narret. ꝗ hic de aſſertiuis ibi d narratiuis. hodie plene ꝓbant narratiue litterarum papalium ſi ſunt de ſuo facto. ⁊ ſup his fundet̄ gr̄a vel ipſius intētō per cle. de ꝓba. litteris. ⁊ vide quod ibi no. in glo. an penul.

q ¶ Eccie. s. de reſti. in inte. c. ij. de ar. cum tempore.

r ¶ Sine medio. s. e. cum olim

s ¶ Dēant. optie ꝯcor. s. e. i his. ⁊ no. arguēdū a ꝟb. s. d

grē ſpālis. ¶ Et eſt idē[a] ſi pri-
uilegiū cōtīeat vel ipe papa ꝑ
modū exprimat ſupraſcriptū
ꝙ eccīa ſit libera: ſeu ꝙ potiat̄
romane eccīe libertate[b]. vl' ꝙ
in hoc ꝓrogatiua gaudeat ſpe-
ciali. aut ſi dicat indefinite[c] ꝙ
eccīe romane annuū cenſum
ſoluat ad ꝑcepte iudiciū liber-
tatis ſiue ꝙ ipam eccīam exi-
mit ab ordinariꝭ ptāte. vel ꝙ
nō audeat illic epūs cathedrā
collocare[d] aut ipetrādi ſeu or-
dinatōez q̄ꝰuis leuiſſimā faciē-
di exercere aliquā ptāte. ¶ Si-
militer ſi aliqui recipiant̄ i ꝓ-
prios ⁊ ſpāles ſubiectos cen-
ſentur exēpti. n̄ ſic ſi in ꝓprios
⁊ ſpāles filios romane eccleſie
ſint ſuſcepti: tales quippe exē-
pti ꝓpterea n̄ exiſtūt[e]. ¶ Si
vero dicat̄ ſimpl'r ꝙ aliq̄ eccīa
romane eccīe annuū cenſu3[f]
ſoluat: n̄ ꝓpter hoc exēpta ec-
cleſia dici dꝫ. ¶ Idē dicimꝰ[g]
ſi circa aliq̄ ꝑ priuilegium ꝯce-
dat̄ libertas ⁊ cla de cenſu an-
nuo ꝑſoluēdo ſequat̄. vt ſi ali-
quibuſ ꝙ ab alio q̄3 a papa ſeu
eiꝰ legato excōicari ſuſpēdi aut
interdici n̄[h] poſſint. l' aliq̄d ali-
ud ſpālit' a ſede ap. ſit īdultu3

vel ēt dicat̄ ꝙ in ſpāles romāe
eccīe filios ſint aſſumpti. et ſe
quat̄ in priuilegio ꝙ eccīe ro-
mane ad iudiciū libertatis per
cepte annuū cenſum ſoluant
His ei ⁊ cōſilibus caſibꝰ ſic in
certiſ priuilegiati articul' ordi
narioꝝ iuriſdictōi q̄ꝝtū ad alia
ſunt ſubiecti[i]. ¶ L3 autem ſic
diuerſos priuilegioꝝ quibꝰ ec
cleſie ac monaſteria eximunt̄
tenores ad litiū materiā āpu-
tandā duxerimus deſignādoſ.
per hoc tñ aliꝭ exemptionu3
ſi repiant̄ ſeu aliaꝝ libertatu3
modis l' eoꝝ effectibꝰ nolumꝰ
aliq̄tenꝰ ꝺrogari. ¶ Jō.

L Icet vobis[k] cōceſſu3
exiſtat[l] vt iterdicti tpe
ianuis clauſis excōicatis et in
terdictis exclus[m] voce ſubmiſ
ſa diuina celebrare poſſitꝭ. ad ea
tñ aliquos ēt ſi aliūde venerit
niſi ſup h' priuilegiati[n] exiſtant
recipe n'lla rōe detis ¶ Cum
cōceditur ſinglari perſone[o] vt
modo pmiſſo[p] tempore iterdi
cti celebrare valeat. vel audire
diuina eius familiares dome
ſtici[q] ad audiendum cum ea et
celebrandum ſibi diuinū offi-
cium licite admittunt̄[r] ¶ Nō

deci. ad audientiā. de quo dic vt no. xxiij. q. v. humane. ⁊ s.
de ꝟ. ſig. ꝓpterea. lex tñ nō debet imponi ꝟbis ſed rebus
s. eo. li. de elec. commiſſa ad fi.
a ¶ Et eſt idē. ſ. ꝙ eccleſia debet plene iudicari exempta
b ¶ Libertate. s. e. cum olim. ij.
c ¶ Indefinite q2
ſec9 ſi poſt deſinia
tōem alicꝰ certe li
bertat̄ ꝯceſſe vt. j.
§. idem
d ¶ Collocare. in
locis eñ exēptiꝭ h'
nō pñt epi. xviij.
q. ij. luioſa. s. e. li.
de of. or. cum epſ
e ¶ Nō exiſtūt. ſ3
ſunt priuilegiati.
vt. j. de ꝟ. ſi. veniēſ
i. rñſo. recipiendo
ergo illos in filioſ
vidꝫ illos recipe i
amorē filiale3. ſic
ſubdiaconꝰ ordia
tus a papa n̄ i exē
ptiōem ſ3 in hono
rem intell'r ordia
tus. princeps tañ
eos quos in pr'es
eligit n̄ vult aliꝭ
ſubiici vt in auct.
ꝯſtō q̄ ď dig. coll'.
vi. ⁊ ſi dñs apō ac
ta noiat ſuū ſuū
filiū dꝫ ei libtatē
ꝯceſſiſſe. C. de lat.
lib. tol. l. vna. §. ſi-
militer mō. ſed ibi
ſibi ſoli fit ꝑiudi-
cium. hic aūt fier3
ꝑiudiciū ordina-
rio cuiꝰ iuriſditōi
poriꝰ eſt fauēdum
s. e. cū ꝑſone. xi. q
i. ꝑuenit. vbi ē go
papa exprimit ali
quos ſpāles ſub-
iectos. ſi eēnt aliꝭ
ſubiecti non eēnt ſpāles ſubiecti. ⁊ iō illa ꝟba exēptōnē
faciūt. vt. s. ꝓx. rñſo. ſ3 l3 aliquis ſit filius nō ſequit̄ ꝙ ſit
ſpecialis ſubiectꝰ. q2 vnꝰ ptāt̄ filius alteri ptāti poſſ3 eē
ſubiectus. ⁊ ideo aliud hic aliud ibi. filiatō ḡ amorem et
priuilegium denotet. ſpālis ſubiectio exemptio eſt.
f ¶ Cēſum. n̄ ei oēs eccīe exēpte ſoluūt cēſum. nec oēs q̄
cēſum ſoluūt ſunt exēpte. s. e. t. recepimꝰ. vñ n̄ ꝓbat hoc
eſſe ⁊c̄. C. de ꝓba. ad ꝓbatōem. s. de of. dele. cū ꝯtingat
g ¶ Idē dicimus. ſ. ꝙ n̄ ꝓpter hoc exēpta cenſebitur.
h ¶ Nō poſſint. de quo dic vt. s. e. ne aliqui. io. an.
i ¶ Subiecti. ḡ no. ꝙ vnū ⁊ idē ꝟbū diuerſificat̄ ſcḋm ad
iūcta. ff. de ꝯ. emp. l. ꝙ ſepe. §. veneni. ⁊. ff. de ꝟ. ſig. l. qui de
neniū. vñ ſi indefinite dicat̄ ꝙ ad iudiciū ꝑcepte liberta
tis ſoluat cēſum exempta dꝫ. vt. s. §. ⁊ eſt idē ſi poſt certā
libertatē n̄ ꝓpterea vltra id intell'r exempta vt hic. ⁊ ē ſi.
s. de dona. paſtoralis
k ¶ Licet vobis. declarat no. per ber. inno. ⁊ hoſti. s. e.
nonnullis.
l ¶ Exiſtat. ꝑ ſpāle priuilegiū. ⁊ ſic facit ad titulum
m ¶ Exclus. iſtud erat qḋ inducebat dubitatōē ꝑ eiꝰ cō
trariū quaſi a dño nō excōicatos nec interdcōs. ⁊ aliun-

de venietes admittere poterāt. ⁊ ar. a ꝯrio fortiſſimū eſt
s. de his que fi. a pla. cum aptica. in fi. ſed hoc nō eſt verū
niſi illi ſup hoc ſint priuilegiati vt infra patet. q2 erḡ lo-
cus interdictus eſt. vidꝫ omibꝰ interdictū ibi audire di-
uina niſi ſup hoc ſint priuilegiati. nec priuilegiu3 vnius
alteri penitꝰ ꝓdeſt.
ad hoc. s. e. ſane. et
ꝑterea añ hāc dec.
in dubio erat tuti
us hoc tenere ꝓpt'
ꝑicl'm aiaꝝ. ⁊ iō ā-
plectendū erat. de
homici. ad audiē-
tiam. de ſpon. iuue
nis. ſ3 oppono ꝙ
hec dec. eſt ſuꝑflua
cum hodie ſine ꝑ-
uilegio ꝯpetat tē-
pore interdicti ta-
liter celebrāe ď iu
re communi vt. j.
de ſen. excom. c. vl
ti. poteſt dici qḋ iu
ris in conceſſione
ꝑ priuilegium di
ctum eſt. idem in
ꝯceſſione ꝑ ius cō
mune vt ibi. ⁊ iō
forte generalit' di
xit. s. conceſſu3 ſi
dicēs qualiter. vel
dic ꝙ eciā per pri-
uilegium poſſ3 ha
bere locum caſus
noſter. ⁊ ſubaudi
tuſ prime gloſule
pone eni3 ꝙ papa
interdicēdo locū
permiſſet celebrari
etiam ſcḋm forma3
illius decre. ſepe ei
ꝓpter rebellio3 deli
quentium aggra-
uantur pene. ⁊ po
ſtea conceſſiſſ3 ali
quibus celebrare
ibi ſcḋm formā iſti
us decretalis. habemus ergo hunc caſum dubitabilem
ad litteram. contra iſtam tamen decre. vidi olim ſerua-
ri in ciuitate bonoñ. tempore generalis iterdicti. quia re-
ligioſi ſic priuilegiati admittebant forenſes ad diui-
na.
n ¶ Priuilegiati. vt ſic accipientes ſignum crucis ꝑ ſub
ſidio terre ſancte in hoc eſſent priuilegiati. vel quiuis
aliꝭ.
o ¶ Perſone. puta epō regi comiti vel baroni
p ¶ Premiſſo. ſ. ianuis clauſis ⁊c̄
q ¶ Domeſtici. intelligo non ob hanc cauſam in frau-
dem ſumpti. vt. j. de verbo. ſigni. c. vltimo
r ¶ Admittuntur. concor. lex. ff. de precar̄. l. cum precari-
um. ij. vbi ſi quis precario rogauit vt fundo morari lice-
at de ſuis quoq3 conceſſum videtur. ad idem. ff. de vſu et
ha. l. ij. §. i. et. l. ſe. ⁊. ff. de verbo. obli. l. ſi ſtipulatus fuero il
lud aut illud. ad idem. C. de aduo. diuer. iudi. l. reſtituen
de. vbi dicitur conceſſum primatibꝰ intelligi conceſſum
⁊ his qui ſub eis ſunt. ad idem. ff. de condi. ⁊ demonſtra.
l. municipij.

a ¶ Nõ debēt. ⁊ ē rō diuerſitatꝭ. q2 i pmo caſu al's ꝑuile
giū ee poſſz inutile qd ee ñ dz. s. e. i his. ſz in ƀ ſcdo cãu cõ
uēt⁹ pt ſine familiaribꝫ ꝑ ſe celebrare diuia. ⁊ iõ ꝑuilegi
um ē reſtrigēdū. s. e. vt ꝑuilegia. ꝟſus fi. qd dices ſi i cõ
uētu ñ ſint niſi tres ⁊ duo ſint infirmi. nūqd terti⁹ poſſet
celebrare cū fami
liari. Nõ hoſ. in p.
dec. q ñnulſ. q ſic.
ne inutile ſit ꝑuile
giū ad iſtar ei⁹ qd
dr de ſingulari per
ſona. s. §. pri.
b ¶ Cã. ad idē. s.
e. q ñnulſ. i fi. int
dū lz tales admit
tãt ad auditõz di
uinoꝝ. tñ ꝓhibēt
appinqre altari. j.
de ſen. ex. c. vl. §. p.
c ¶ Quoniam
epi cū al
tari viati
co celebrare pñt.
⁊ ibi facē celebra
ri. ita tñ q ñ vio
lēt int'dcm. h. d.
d ¶ Abñtare. ⁊ ſi
ƀ facit ꝓpt vtili
tatē eccl'ie cēſent'
ee pñtes. s. ƌ cle. ñ
re. ex pte. ꝑegrina
tem ad loca rmo
ta ñ dz eps ſine li
cētia pape. de ꝯſe.
di. v. nõ oz. q. ƌ. de
vo. ⁊ vo. redemp.
magne

ſic aūt in familiaribꝫ alicuius
ꝯuētus ſeu collegij eſt cenſen
dū. illi. n. niſi ꝑuilegiati fuerit
admitti nõ debent [a] ¶ Hmõi
q̄z ꝯceſſione gaudere ñ põt is
c⁹ cã [b] ſeu culpa dolo vl' fraude
fuit ſnia interdicti ꝓlata: ſeu
qui ad perpetrãdū delictū: cu
ius occaſione lata extitit pre
buit conſilium auxilium vel
fauorem. ¶ Idem
Quoniā [c] epi eoꝝq; ſu
periores ſe hñt diuer
ſis ex cãis a ſuis eccl'ijs ⁊ dyo
ceſibꝫ abñtare [d] frequēter: nec
ſp poſſunt ꝯmode [e] ad eccl'ias
accedere ꝓ miſſa celebrãda vel
audiēda i ipſis: ſine q eos trã
ſire nõ decet [f] abſq; cã rõnabili
vllã diē preſenti ꝯſtõe idulge
m⁹ [g] eiſdē vt altare poſſint hēre
viaticū ⁊ i eo celebrare ac face
re celebrari. vbicūq; abſq; int

e ¶ Cõmode. ⁊ ſic dicunt' tūc nõ poſſe. xxij. q. ij. facit. ff. ƌ
v. ſig. l. nepos ꝓculo.
f ¶ Nõ decet. inſpiciēdū ḡ ē in ꝯceſſione ꝑuilegij qd dece
at. ad idē. s. e. li. de elec. cū nõ deceat. cum ſuis ꝯcor.
g ¶ Indulgem⁹. iſta ē igr̃ iuris indulgētia quã hñt epi.
aliã hēs. s. e. q ñnulſ. aliã. s. de pe. ⁊ re. c. vl. aliã. s. e. li. de
of. dele. c. ij. aliã de ſen. ex. q2 ꝑiculoſuz. aliã. s. de iu. caliū.
c. ſi. adde aliã ꝑ cle. de cele. miſ. dignū. eādē indulgētiam
hñt ꝑdicatores miores. vt. s. e. i his. ⁊ iſta idulgētia poſ
ſunt vti epi abſq; dyoceſanoꝝ l' ꝓchial iū ꝑſbyteroꝝ li
cētia abſq; tñ ꝓchial' ꝑiudicio vt ibi dr. cū iſto ãt alta
ri viatico poterit eps. põe vadēs ad curiã de mãe añ cã
panã diei dicē vel facē dici miſſaz ⁊ ꝑgē vias ſuas. ⁊ ſic
ñ ipediet' i dieta. qd fieret ſi hēret neceſſe expectare diē ⁊
h ¶ Trãſgreſſiõe. ſz. n. ¶ hozã ſolitã ⁊ oportunitatē eccl'e
poſſint celebrare i loco int'dcõ. ñ tñ alta voce ⁊ admiſſis
int'dict ⁊ int'dictū violãdo. s. e. q nõnullis.
i ¶ Etſi pigratões. Repſalie ꝯ ꝑſonas eccl'aſticas
ꝯcedi. vel ꝯceſſe nõ debēt extēdi ꝯ faciētes ni
ſi reuocēt. j. mēſem ſingulares ſunt excõicati
vniuerſitates int'dicte. ƀ dic. ⁊ ſic ꝯſtrue ⁊ li. i. q̃uis pig
noratões ſint iure ciuili ꝓhibiti tãq; ḡues legibꝫ. ⁊ ꝯtrie
nãli eqtati qs vulgaꝝ elocutio noiat repſalias. in qbus
alius ꝓ alio ꝑgrauatur vt tamen ⁊c̃.
k ¶ Elocutio. itellas q̃rūdã locoꝝ ⁊ nõ ꝯſiderãdū qliter
vulg⁹ loqt'. ff. de fun. in. ⁊ iſtr. le. l. cū de lanionis. §. aſinã. s.
e. li. de re. ec. nõ ali. hic ꝯſultiſſimo. ⁊. s. de ſpõ. ex lr̃is. i.
l ¶ Preḡuat'. qd ee ñ dz. s. de his q fi. a ma. p. c. q̃ſiuit. C.
de iof. teſt. ſiqs ſuo. j. de re. iu. ñ dz. cū ſuis ꝯcoꝛ. ñ ob. q he
res bonoꝝ poſſeſſoꝛ ꝯuēit' ꝓ defuncto. q2 eadẽ ꝑſona cēſet'
idē i ſucceſſoꝛe ad ꝑdeceſſoꝛē. s. de ſol. c. i. C. ſi cer. pe. l. i.

dicti trãſgreſſione [h] ill' ꝑmit
tit' celebrare vel audire diuia.
Grego. x. in gñā. ꝯci. lugdunē.

De iniurijs ⁊ danno dato

Etſi pigratões [i] qs
vulgaꝝ elocutio [k]
repſalias noiat: i q
bꝫ ali⁹ ꝓ alio preg
uat' [l] tãq; ḡues legibꝫ [m] ⁊ eqta
ti nãli [n] ꝯtrie ciuili ſint ꝯſtõe ꝓ
hibite: vt tñ eaꝝ ꝓhibitio i ꝑ
ſonis eccl'aſticis [o] tãto amplius
timeat'. q̃to i illis ſpecialius [p]
inhibent' eas cõcedi [q] ꝯ perſo
nas predictas ſeu bona ipſoꝝ
aut q̃ſtūcūq; gñaliter preter
tu cuiuſuis conſuetudis quã
poti⁹ reputam⁹ abuſuz [r] forte
cõceſſas ad illas extēdi [s] preſen
ti decreto diſtricti⁹ [t] ihibemus.
¶ Illi ãt q ꝯfecerit aduerſus
perſonas eaſdem pignoratio
nes ſeu repſalias concedendo

nec ob. de fideiuſſoꝛe q rõe ſue obligatõis ꝯuenit'. tñ cõ
uenient' ſeruato rēoꝛe illi⁹ auc. C. de fideiuſ. auc. pñte. ⁊ qd
no. s. de fideiuſ. c. ij. i. i. gl. Sz qrebat hic gar. an ꝯdēnato
debitoꝛe itelligat' ꝯdēnat⁹ fideiuſſoꝛ. Sol. aut ē fideiuſ
ſoꝛ ꝯct⁹ aut iudicij. In ꝯctu ꝯdēnato debitoꝛe nõ intelli
gitur ꝯdemnatus
fideiuſſoꝛ ꝯct⁹. ſz
agendū erit cū eo
actõe ex ſtipulatu
ff. de fideiuſ. grece
§. ſi cū fideiuſſoꝛe.
ibi. n. dr q agitur
cū vtriſq;. ſi. n. cõ
demnato debitoꝛe
ꝯdēnaret' ⁊ fide
iuſſoꝛ ad qd agēt'
cuz fideiuſſoꝛe. ſi
ꝟo fideiuſſoꝛ q in
teruēit in iudicio
ſi tm̃ ꝓmiſit reuz
in iudico ſiſti ꝯdē
nato reo abſoluit'
fideiuſſoꝛ. q2 iam
adipleuit qd pro
miſit videlz q2 fe
cit reū iudicio ſta
re. ff. ƌ fideiuſ. gre
ce. §. i. ſi ãt iudica
tū ſolui ꝓmiſit cõ
dēnato reo ꝯdem
nat' ⁊ fideiuſſoꝛ ꝑ
ꝯſequēs. ff. iudic.
ſol. l. i. ⁊ ē idē dõz
ſi toti⁹ cãe fideiuſ
ſoꝛ ē accept⁹ vt in
ꝑd. §. ff. de fideiuſ.
grece. §. i. ad fi. §.

Itē qrebat ipe guil. qd ſi cleric⁹ ꝑncipal' debitoꝛ c⁹ occaſi
one repſalie ſunt ꝯceſſe capt⁹ ē an hēat hec dec. locū. ⁊ di
cūt qdã penã iſti⁹ dec. locū ñ hēre. tñ q2 ƀ idē ḡuat' ꝑ ſeip
ſo. tñ q2 ꝯſtõ peãl' ē ⁊ reſtrigēda. ad ƀ. s. e. li. de ele. ſtatu
m ¶ Legibꝫ. C. ne vx. ꝓ ma. ꝑ ro. ne fil'. ꝓ pa. ꝑ ro. ⁊ C. tñ
C. vt nll's ex vi. ꝓ ali. vi. demo. l. i. ē. n. ſancti⁹ nocētē ipu
nitū relinqre q̃z inocētē ꝯdemnare. ff. de pe. abñtē. bñ ē
tñ int'dū repire q lege permittēte punit' aliqs ſine cul
pa ſed nõ ſine cã. qd dic vt. j. de re. iu. ſine culpa.
n ¶ Nãli. ꝯcoꝛ. igr̃ ƀ eqtas nãl' rigori q ē q al't alterius
odio ñ ḡuet' ⁊ q qs ñ locupletet' cuz alteri⁹ iactura. j. de
re. iu. ñ dz. ⁊. c. locupletari. ⁊ q qs alteri ñ faciat ⁊c̃. i. di. i
ꝑn. s. de ma. ⁊ obe. dilecti. int'dū tñ diſcrepãt. s. e. li. ƌ rez
o ¶ Eccl'aſticis. clericis tē. C. ꝑmu. c. vno. cū ſuis ꝯcoꝛ.
plarijs hoſpitalarijs ꝯuerſis ⁊ deo deuotis. xij. q. i. duo. s.
de ſen. ex. parochianos. s. e. li. de elec. ſciant.
p ¶ Spãli⁹ ihibent'. tolle qd ē. j. pñti decreto diſtricti⁹ i
hibem⁹ ⁊ reddas. ƌ. eas ꝯcedi ⁊c̃. ſolet. n. plus timeri qd
ſpãlit' ⁊c̃. xxiij. di. q̃ſq̃z. ⁊. s. de here. ſi aduerſus
q ¶ Cõcedi. ꝓ credito clerici vnius dyo. ꝯ clericos alteri
us dyo. in q ſit debitoꝛ ꝯſtitut⁹ ſeu ꝓ credito alic⁹ layci
vni⁹ dyo. ꝯ laycos ⁊ clericos alteri⁹ dyo. qd graui⁹ eēt. di
cunt tñ doc. q. c. illud. xxiij. q. ij. dñs. nõ ee correctū tunc
ſcz quãdo dominus vel citas requiſita nõ vult iuſticiaz
facē. ita tñ q ⁊ tūc ad clericos non extendantur
r ¶ Abuſuz. q2 ꝯ librtatē eccl'aſticã. s. de iureiu. c. i.
s ¶ Extendi. fac drãm inter ꝯcedi ⁊ extēdi. q2 ciuitas l'
ſuperioꝛ dr ꝯcedere ille cui ꝯcedit' dr extendere puta q2
ciuitas bono. dedit repſalias ciui ſuo ꝯ floꝛētinos quas
t ¶ Diſtricti⁹. i. ſtricte ¶ ille extendit contra clericos.
vel ꝓpric. l. q ꝑ ciuilē ꝯſtõnem inhibitum citet.